

NAȘTEREA , DIN NOU

Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea
Împărăția lui Dumnezeu.
Trebuie să vă nașteți din nou! (Ioan 3:3, 7)

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și

Cuvântul era Dumnezeu. (Ioan 1:1)

Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. (Luca 8:11)

Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o **sămânță**,
care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi,

prin **Cuvântul lui Dumnezeu**, care este viu

și care rămâne în veac.

Și acesta este Cuvântul, care v-a fost
propovăduit prin Evanghelie.

(1 Petru 1:23, 25)

Biserica lui Hristos

1. Împărăția lui Dumnezeu	pag. 2
2. Împărăția lui Dumnezeu pe pământ	pag. 5
3. Legile Împărăției lui Dumnezeu	pag. 6
4. Scopul legilor Împărăției - Desăvârșirea omului	pag. 7
5. Viața din Împărăția lui Dumnezeu	pag. 8
6. Natura Împărăției lui Dumnezeu	pag. 11
7. Este o Împărăție a Neprihănirii	pag. 12
8. Este o Împărăție a Păcii	pag. 14
9. Este o Împărăție a Dragostei	pag. 17
10. Este o Împărăție a Bucuriei în Duhul Sfânt	pag. 19
11. Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu	pag. 20
12. Nașterea din nou	pag. 27
13. Întrebări pentru cercetare personală	pag. 34

Împărăția lui Dumnezeu

O “Țară/Împărăție cu străzi de aur” unde nu sunt lacrimi, nici durere, unde nu mai este moarte, poate atrage atenția multora dintre noi. Credem că nu este om căruia să i se prezinte posibilitatea unei alte vieți mai bune și fără de moarte și să nu-și dorească o astfel de viață. (El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țișt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut. Apocalipsa 21:4; Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Ulița cetății era din aur curat. Apocalipsa 21:21)

Însă în această Împărăție, pe lângă “străzile de aur” mai există și lucruri de ordin spiritual, care sunt greu de înțeles și se urcă greu la mintea omului, care pentru cei mai mulți dintre semenii noștri sunt o nebunie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14)

Aceste lucruri vor aduce o răsturnare de valori în viața noastră fiind incompatibile cu lucrurile pe care le cunoaștem din lume. Din aceste motive pentru mulți dintre noi “Împărăția lui Dumnezeu” rămâne o taină. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu... 1 Corinteni 2:9)

Fiul lui Dumnezeu a spus să căutăm nu numai Împărăția lui Dumnezeu, ci și „neprihănirea Lui”, ceea ce înseamnă că Împărăția lui Dumnezeu este mult mai mult decât un loc de confort. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Matei 6:33)

Mulți dintre noi am dori să fim mântuiți, să avem parte de Rai și nu de Iad, dar neprihănirea din această Împărăție are un nivel greu de atins; ne cere să renunțăm la multe lucruri care ne-au fost până acum un mod de viață.

Unul din lucrurile pe care le folosim adesea și la care va trebui să renunțăm este minciuna, fie mică, fie mare. Putem observa ușor că nu este om care să nu fi folosit minciuna niciodată. Ea este întrebuițată când întârziem la muncă, când ajungem acasă mai târziu, când vrem să ne angajăm, când vindem... Însă cei ce vor să renunțe la minciună, vor trebui să plătească prețul pierderii avantajelor pe care le aduce ea.

Încă un lucru după care am alergat toți este egoismul/iubirea de sine. De când ne naștem suntem direcționați doar spre noi, apoi tot episodul vieții este concentrat numai pe acest lucru. Însă trebuie să remarcăm că iubirea de sine nu se regăsește printre lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură ne evidențiază câteva dintre valorile lumii care nu se regăsesc în această Împărăție: „... iubitori de sine, iubitori de bani, laudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. (2 Timotei 3:2) „Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta

ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.” (1 Ioan 2:16)

Pentru a avea parte de această Împărăție, condiția este să cunoaștem și să ne dorim lucrurile care se găsesc în ea. Cine nu va înțelege care sunt aceste valori, cine nu înțelege că este chemat să aibă “neprihănirea Lui”, nu va renunța la valorile lumii și nu le va schimba cu cele eterne.

Pentru a afla ce valori se găsesc în Împărăția lui Dumnezeu este important să nu ne luăm după mulțime/după tradiții, ci să facem o cercetare personală. (Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile... Matei 22:29) Este important să mergem la sursa primară, la Sfânta Scriptură. Va trebui nu doar s-o citim, ci să o studiem cu mare atenție pentru a găsi răspuns la multele întrebări ce pot să ne apară. Iată câteva dintre ele:

1. Cine se află în această Împărăție și ce trăsături au cei ce aparțin Ei?

2. Cum se poate intra în Ea? Sunt condiții de admitere în această țară sau se intră doar prin mila lui Dumnezeu?

3. Te-ai gândit că această Împărăție are legi privitoare la noul mod de viață? Poți să intri/să te naști din nou în această Împărăție fără să cunoști și să accepți legile care guvernează în Ea? Poți intra fără să închei un contract/legământ prin care să te angajezi că vei respecta legile din Ea? (Isaia 29:12)

4. Care sunt valorile Împărăției de sus? (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut... așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu... 1 Corinteni 2:9)

5. Care sunt criteriile pe care le are Dumnezeu după care alege pe cei puțini din cei mulți chemați?

6. Este un nivel de desăvârșire la care trebuie să fim aduși, pentru ca Dumnezeu să aibă garanția că acolo nimeni nu va mai încălca standardul acestei Împărății? (Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună. Apocalipsa 21:27)

Mulți oameni nu reușesc să descopere Împărăția lui Dumnezeu pentru că o caută într-un mod greșit. Dacă începem să facem doar cercetări despre această Împărăție și ne oprim aici, fără să recunoaștem că suntem morți spiritual, Ea va rămâne o taină pentru noi. Pentru a ajunge să cunoaștem tainele Împărăției va trebui să ne recunoaștem păcătoși înaintea lui Dumnezeu și să vrem să ne schimbăm viața din temelii. (Inima acestui popor s-a împietrit; ...și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima. Matei 13:15)

Împărăția Sa este descrisă ca fiind o Împărăție curată, sfântă, un loc al neprihănirii, al păcii și al dragostei, fiind opusul Împărăției întunericului. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17)

Așa cum este Împărăția, tot așa sunt și cei ce aparțin Împărăției. Dacă o să cercetăm Scriptura o să descoperim că trăsăturile care definesc Împărăția Lui, sunt și trăsăturile care-i definesc atât pe cetățenii ei cât și pe Dumnezeu.

El este: Domn al neprihănirii, Domn al păcii și al dragostei. (El este drept și curat. Deuteronom 32:4; Este întâi „Împărat al neprihănirii” apoi „Împărat al păcii” Evrei 7:1, 2; Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:16)

Scriptura ne spune că la un moment dat, în veșnicie, Dumnezeu a avut un plan în care a prevăzut crearea unor ființe care să aibă trăsăturile Sale/să aibă chipul și asemănarea Sa. (Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:27) Scopul creației a fost ca omul să trăiască în comuniune cu Dumnezeu, după legile care guvernează în Împărăția Sa.

Însă omul s-a lăsat înșelat de Satan și prin urmare s-a despărțit de Dumnezeu pierzând asemănarea/chipul Său.

Cuvântul ne arată că încă înainte să întemeieze lumea, Dumnezeu a prevăzut posibilitatea căderii și a avut pregătită o soluție pentru restaurarea și desăvârșirea omului. (În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană. Efeseni 1:4) Astfel, Dumnezeu a făcut posibil ca omul să se poată naște din nou, din Dumnezeu, să crească pentru a se asemana din nou cu El și să ajungă să fie ca El. (Acum suntem copiii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El. 1 Ioan 3:2)

Pentru a-l cunoaște pe Dumnezeu va trebui să privim la căile lui/la felul Lui de a fi. (Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, *arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște...* Exod 33:13) Astfel, pentru a ajunge să fim din nou ca El, va trebui să “cunoaștem” caracterul lui Dumnezeu și să ne dorim să avem și noi acest caracter.

Iată cum poate fi descris caracterul Lui: Dumnezeu este îndelung răbdător, plin de îndurare, milostiv, încet la mânie, plin de bunătate, plin de dragoste, drept și curat, sfânt... (Domnul, Dumnezeu este plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credinciosie. Exod 34:6; Domnul este îndelung răbdător. Psalmi 145:8; Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:16)

Pentru a ne însuși caracterul Lui, va trebui să îndrăgim felul Lui de a fi, să fim atrași de frumusețea caracterului Său. (Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl. Ioan 6:44) Apoi va trebui să lepădăm lucrurile ce până acum ne-au fost valori și va trebui să-L urmăm/să-L imităm ca un copil pe părintele lui în tot ce face. Așa cum un prunc începe să se deprindă cu lucrurile noi din viață învățând și copiind pe părinții săi, în același mod se va întâmpla și cu cel ce se naște din Dumnezeu. El ne va fi Tată și va lucra cu noi pentru a ne imprima însușirile Lui. De abia după ce ne vom însuși felul Lui de a fi îl vom cunoaște cu adevărat.

Cu tristețe observăm că în zilele noastre nu vedem aproape pe nimeni să fie atras de caracterul Domnului și să umble după lucrurile care duc la obținerea însușirilor Lui. Constatăm că mulți dintre cei care își spun creștini “născuți din nou” au îmbrățișat învățătura care spune că suntem mântuiți doar prin credința în jertfa Domnului; învățătură care afirmă că Dumnezeu a făcut totul la cruce și că omul nu are nimic de făcut pentru mântuirea sa, totul reducându-se la harul/mila Lui.

Această falsă învățătură îl încredințează pe om că nu se poate ajunge la desăvârșire în această viață, faptele credinței noastre fiind ca o haină mănjită și de aceea nimeni n-ar putea fi mântuit în ziua de apoi, decât prin mila lui Dumnezeu.

Astfel, faptele credinței ar fi opționale/doar pentru răsplată, nu pentru a fi transformați după chipul Domnului. Însă cei care au primit această învățătură, vor trebui să trăiască cu speranța falsă, ca la învierea celor morți Dumnezeu să aibă o formulă specială pentru ai putea desăvârși. Vor trebui să sperie că Dumnezeu va curăța “cumva” caracterul omului de toate năravurile cu care pleacă de pe pământ; de mânie, de viclenie, de hoție... (vezi doctrina purgatoriului, a vâmlor, a desăvârșirii în ziua învierii, în mia de ani...) **Verificare:** Noi ce doctrină avem?

Trebuie să spunem că nu este înșelare mai mare ca aceasta. Acceptând această învățătură, de fapt negăm planul și lucrarea lui Dumnezeu, care poate aduce la desăvârșire prin Duhul Sfânt pe cei ce ascultă de El. (El a dat pe unii... pentru desăvârșirea sfinților. Efeseni 4:11; După ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși... 1 Petru 5:10; Voi fiți, deci, desăvârșiți. Matei 5:48)

Scriptura ne spune că cel care trăiește în păcat, nu va intra în Împărăția Sa veșnică. Caracterul cu care vom pleca din viață, cu acela ne vom prezenta la înviere, înaintea lui Dumnezeu. (Nu știți că cei nedreți nu vor moșteni Împărăția? Nu vă înșelați în privința aceasta: 1 Corinteni 6:9)

Dumnezeu lucrează cu noi prin Duhul Sfânt pentru a ne schimba după chipul Lui și acest lucru îl va face doar în timpul vieții de pe pământ. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi. Filipeni 1:6; Suntem schimbați în același chip al Lui... prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18; Dumnezeul păcii...să vă facă desăvârșiți... și să lucreze în noi ce-I este plăcut. Evrei 13:20)

Credința în Cuvântul întrupat trebuie să lucreze împreună cu faptele noastre și prin ceea ce facem în ascultare de El, se va obține chipul lui Hristos în noi. (Credința lucrează împreună cu faptele lui și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Iacov 2:22)

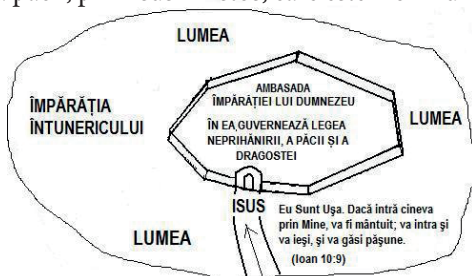
Împărăția lui Dumnezeu pe Pământ

Datorită căderii lui Adam, omul prin nașterea naturală, se naște mort spiritual și nu are drept de cetățenie în această Împărăție. (Aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie... fără nădejde. Efeseni 2:12)

Ca să devină posibilă răscumpărarea noastră, cât și strămutarea în Împărăția lui Dumnezeu, Domnul Isus a plătit acest preț prin moartea Lui. (El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13, 14; Căci prin El și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh. Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu. Efeseni 2:18, 19)

Această Împărăție a lui Dumnezeu, care a coborât pe pământ o putem privi ilustrativ ca fiind o ambasadă a Împărăției Cerurilor. Este o Împărăție spirituală, fără granițe materiale și este adusă în inimile cetățenilor ei, neputând fi văzută cu ochii trupului. (Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.” Luca 17:21)

Domnul Isus a fost trimis ca Ambasador al acestei Împărății, cu misiunea să ne-o aducă pe pământ, împreună cu standardul și cu legile ei. El se află la intrarea/ Ușa acestei ambasade aducând oamenilor lucrurile/legile care guvernează în Ea. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis. Luca 4:43; El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor. Fapte 10:36)

Nimeni nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu prin altă parte decât prin intrarea stabilită de Dumnezeu, aceasta fiind Cuvântul Lui care s-a întrupat. (Eu Sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit. Ioan 10:9)

Legile Împărăției lui Dumnezeu

Mulți dintre noi am vrea să fim în Împărăția lui Dumnezeu să ne bucurăm, să nu mai suferim, dar poate nu ne gândim că acolo sunt și legi, după care va trebui să trăim. Poate nu ne gândim că “acolo sus” vom conviețui unii cu alții și acest lucru se va face după legile Împărăției.

Va trebui să avem în vedere că în Împărăția lui Dumnezeu se face voia Lui sau altfel spus, acolo guvernează Legile Cerului/Cuvântul Lui, legi care sunt veșnice și neschimbătoare. (Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Matei 24:35; Cuvântul Domnului rămâne în veac. 1 Petru 1:25)

Dacă Împărăția lui Dumnezeu este caracterizată de neprihănire, pace și dragoste, atunci și legile de sus/Legea lui Hristos va fi specifică acestor însușiri. Astfel, când Scriptura ne spune că Domnul pune în inima noastră legile Lui, acestea vor fi de fapt legile cu privire la neprihănire, pace și dragoste.

Putem observa că o parte din legile din lumea seculară nu contravin cu cele aduse de Domnul Isus. Vom lua ca exemplu legea fiscală. Domnul este cel care a rânduit “Statul”, ca slujitor al Lui pentru colectarea taxelor. (Căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Romani 13:1)

Legile care sunt date de aceste stăpâniri rânduite de Dumnezeu și care nu contravin legilor lui Dumnezeu vor trebui respectate. (Tot pentru aceasta să plățiți și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Romani 13:6)

Însă dacă o lege a Țării de jos va intra în conflict cu o lege a Împărăției, va trebui să punem în practică legea Împărăției. (Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu. Fapte 4:19)

Vom lua un exemplu în domeniul drepturilor cetățeanului. În Țara de jos/ în lume dacă ți se face o nedreptate, legea din lume îți dă dreptul la apărare. Astfel, vei putea apela la poliție, justiție, pentru a ți se face dreptate.

În Țara de sus, legea este diametral opusă. Ea te obligă să trăiești în pace cu toți oamenii. În cazul în care se judecă cineva cu tine ca să-ți ia haina, pentru a păstra pacea în inima ta, cât și cu ceilalți, legea Țării de sus îți spune ca să-i lași și cămașa. (Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:40)

Scopul legilor Împărăției - Desăvârșirea omului

În lume, omenirea se află în întunericul păcatului. Nu este om care să facă binele. Acesta este motivul pentru care sunt date legi care să reglementeze și să facă posibilă conviețuirea oamenilor. Ele condamnă și pedepsesc faptele rele, însă nu sunt concepute să lucreze la desăvârșirea omului. Același lucru ne spune Sfânta Scriptură despre Legea lui Moise, care a fost dată din pricina călcărilor de lege. (Pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege. Galateni 3:19)

Însă în Împărăția cerească lucrurile nu sunt tot ca în lume. Cei ce se află în Împărăția veșnică a lui Dumnezeu trăiesc în lumină și sunt desăvârșiți. Pentru a putea locui împreună cu Dumnezeu, omul va trebui să se nască din nou din Dumnezeu și să ajungă desăvârșit ca El. (Voi fiți, deci, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48)

Pentru aceasta trebuia să vină o altă lege diferită de legea lui Moise, o lege care să se adreseze inimii omului, pentru a ne putea transforma caracterul. O astfel de lege ne-a fost adusă din Împărăția cerească de către Domnul Isus. (Nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos. 1 Corinteni 9:21)

Cuvântul ne spune într-un mod categoric, că Legea “păcatului și a morții” (vezi Romani 8:2) nu putea să facă pe om desăvârșit. (...căci Legea n-a făcut nimic desăvârșit. Evrei 7:19; În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare... nu poate niciodată ...să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie. Evrei 10:1)

Legea Împărăției/Legea lui Hristos are ca țintă să ne facă asemănători cu El/ să ne însușim caracterul Său. (Iată legământul pe care-l voi face cu ei... voi pune legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16; Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5) Iată una din aceste legi: “Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel Legea lui Hristos”. (Galateni 6:2)

Învățăturile/poruncile lui Hristos sunt o Școală a integrității, a păcii și a dragostei. Ele vor prinde viață în inima noastră în măsura în care vom asculta de ele. (Deci, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu îndelungă răbdare. Coloseni 3:12)

Astfel, nu numai faptele exterioare, ci și gândurile noastre vor trebui subordonate legii lui Hristos. (Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:20; Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Ioan 14:15; Orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. 2 Corinteni 10:5)

Duhul Sfânt folosește aceste învățături pentru a forma, în cel care se lasă călăuzit de El, un caracter asemănător cu al lui Hristos. (Suntem schimbați în același chip al Lui... prin Duhul. 2 Corinteni 3:18)

Una din aceste învățături/porunci ne spune să nu ne împotrivim nimănui, nici chiar celui ce ne face rău. Prin păzirea/punerea ei în practică va rodi în noi: pacea, îndelunga răbdare; o roadă a Duhului, o parte din chipul lui Dumnezeu. (Matei 5:39)

Cei ce vor intra/se vor naște în ambasada Împărăției de sus sunt învățați și călăuziți de Duhul Sfânt, apoi sunt trecuți prin încercările credinței pentru a se întări și pentru a ajunge la desăvârșire. (Încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți. Iacov 1:3, 4)

Încercările prin care vom trece nu sunt mai mari decât puterea omenească și au ca scop să ajungem la biruință asupra întunericului, pentru a ne face vrednici de a locui împreună cu sfinții. (Cei ce vor fi găsiți vrednici să aibă parte de veacul viitor, vor fi ca îngerii. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii. Luca 20:35)

Cercetare personală:

- În ce Împărăție ne aflăm? În cea de sus, sau în cea de jos? Căror legi le acordăm întâietate? Am schimbat valorile lumii cu cele din Împărăția lui Dumnezeu?
- Recunoaștem legile lui Dumnezeu ca fiind perfecte și fără schimbare?
- Când ne aflăm în dificultate/conflict cu cineva, la legile cărei țări apelăm?

Viața din Împărăția lui Dumnezeu

Dumnezeu a creat Universul și a pus toate lucrurile într-o ordine perfectă, cu legile lor de funcționare. Una din aceste legi este legea gravitației. Datorită acestei legi, pământul nu se abate de la traiectoria lui nici la dreapta nici la stânga. Soarele de asemenea, are mersul lui în constelația universului. Toate s-au făcut prin Cuvântul lui Dumnezeu și urmează legile Lui perfecte. (Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului. Psalmi 33:6)

Tot așa stau lucrurile și în privința omului. Legile lui Dumnezeu după care trebuie să trăiască sunt perfecte, ele îl duc către ținta finală, la dragostea desăvârșită. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5) Singura opțiune este să accepte modul

de ascultare impus de Dumnezeu și aceasta îi va asigura reușita. Orice abatere de la aceste legi perfecte ne vor face să greșim ținta. (Dacă Cuvântul vestit prin îngeri s-a dovedit nezgduuit, și dacă orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători... Evrei 2:2, 3)

Modelul ascultării

Domnul Isus a venit în lumea noastră să ne arate prin exemplul personal cum se trăiește în Împărăție. A fost trimis de Tatăl să fie pentru noi un model. Un model în toate: în dragoste, în îndelungă răbdare, în blândețe, în smerenie... și în primul rând un model de ascultare. A fost ascultător în toate lucrurile, până la moarte. (S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. Filipeni 2:8; Plăcerea Lui va fi frica de Domnul. Isaia 11:3)

Domnul Isus a renunțat la voia Lui/s-a lepădat de Sine și a luat chip de rob. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis. Ioan 5:30; S-a desbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:7)

Când suntem chemați la mântuire, Domnul Isus ne cere să-I urmăm exemplul și să ne lepădăm de noi înșine cum a făcut-o El. (Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Prin felul cum și-a trăit viața pe pământ ne arată drumul/calea care duce la desăvârșire. (Măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut, pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice. Evrei 5:8, 9)

Nu există poruncă din Împărăție pe care El să n-o fi păzit. (Dar îl cunosc și păzesc Cuvântul Lui. Ioan 8:55) Pentru a arăta acest lucru, vom lua învățătura cu privire la judecată: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați.” (Matei 7:1, 2)

Împărăția lui Dumnezeu are un singur Judecător, de aceea cetățenii Împărăției nu au drept de judecată asupra celorlalți. (Unul singur este dătătorul și judecătorul Legii: Acela care are putere să mântuiască și să piardă. Iacov 4:12)

Prin urmare vom lua această lege a Împărăției care ne-a fost adusă și nouă, pentru a vedea cum va trebui s-o punem în practică.

Cât a trăit ca om pe acest pământ, Domnul Isus nu a încălcat această poruncă venită de sus. („Omul” i-a răspuns Isus „cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?” Luca 12:14; Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea. Ioan 12:47) El a fost supus lui Dumnezeu și a împlinit această poruncă până la moarte. (În smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Fapte 8:33; Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri... ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Același model de ascultare îl întâlnim la cetățenii cerului, respectiv oștirea cerească. Când sunt puși în situația să păzească o lege a Împărăției ei o împlinesc fără nici o abatere la stânga sau la dreapta. Unul din ei este îngerul Mihail. El nu

a îndrăznit să calce legea Împărăției cu privire la judecată și defăimare. (Mihail, când se împotriva diavolului... pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre! Iuda 1:9)

Și ceilalți îngeri care se află în Împărăția cerească au un comportament similar. Ei nu îndrăznesc să aducă nici-o judecată batjocoritoare la adresa dregătorilor, atitudine regăsită și la Domnul Isus. (Îngerii... nu aduc înaintea Domnului nici o judecată batjocoritoare împotriva lor. 2 Petru 2:11)

Statutul de cetățean al Împărăției lui Dumnezeu implică ascultare. Va trebui să trăim în ascultare deplină față de legile Împărăției care sunt fără cusur/perfecte, așa cum a trăit Domnul Isus, având statut de rob, pentru că numai așa Duhul Sfânt va putea lucra la desăvârșirea caracterului nostru. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22; S-a desbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:7)

Domnul Isus a venit pe pământ să ne învețe acest fel de ascultare/frica de Domnul. Trebuie să învățăm să nu îndrăznim să încalcăm Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că în veșnicie nu vor ajunge cei care îndrăznesc să se abată de la legea Domnului. (Plăcerea lui va fi frica de Domnul; Isaia 11:3)

Trebuie să învățăm să ne temem de Domnul, ca în final să fim găsiți ascultători în toate lucrurile, așa cum a ascultat Avraam când i s-a cerut să-l aducă jertfă pe fiul său, Isaac. El nu a cârțit, nu a negociat, ci doar a împlinit exact așa cum i s-a poruncit. (Să nu pui mâna pe băiat ... căci știu acum că te temi... Geneza 22:12)

Toți oamenii vor trebui să treacă prin încercarea credinței pentru a fi verificați și găsiți buni sau nevrednici de Împărăția lui Dumnezeu. (Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții. Iacov 1:12; Încercarea credinței voastre... are ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus. 1 Petru 1:7)

Numai cel ce va ajunge în această poziție de ascultare deplină, de neclintit, ascultare ce l-a caracterizat pe Domnul Isus și care este la polul opus (ne)ascultării” lui Adam, acela va fi găsit vrednic să locuiască în veșnicie, în Țara de sus. Ne înșelăm amarnic dacă ne trăim toată viața în neascultare motivând că toți suntem slabi și păcătoși și că în final vom fi primiți în Rai doar pe baza jertfei lui Hristos.

Să fim atenți că harul nu încurajează neascultarea. Neascultarea este tot la fel de vinovată și în Vechiul Legământ, cât și în Noul Legământ. (citește Fapte 3:23, 24)

Trebuie să ne lăsăm prelucați de Dumnezeu cât mai este har/iertare, pentru a elimina din viața noastră orice nu e după voia lui Dumnezeu pentru că în “ziua aceea” nu va mai fi har. Neascultarea a exclus pe Lucifer, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, apoi pe Adam... (Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea. 1 Samuel 15:23)

Pentru ca Dumnezeu să aibă garanția că suntem vrednici de Împărăția cerească va trebui ca în ceasul în care vom fi verificați dacă credem și păzim Cuvântul Lui/legile Împărăției, să ni se spună și nouă: „Știu că te temi de

Dumnezeu...” (Geneza 22:12)

Domnul vrea să lucreze cu orice om care se lasă modelat de El, așa cum a lucrat cu Noe, cu Avraam, și să-l aducă la nivelul la care să poată să spună că este vrednic să moștenească Împărăția lui Dumnezeu. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6; ...până vom ajunge toți... la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:13)

Nu te înșela crezând că mai este har/iertare și după moarte. Când se va încheia timpul harului pentru tine, dacă vei fi găsit “nevrednic”, vei fi izgonit asemeni primului Adam. (Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare “celor ce nu ascultasera”? Vedem, deci, că n-au putut să intre din pricina necredinței lor. Evrei 3:18; Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, 1 Corinteni 6:9)

Natura Împărăției lui Dumnezeu

Putem observa ușor că lumea seculară are un standard total diferit de standardul Împărăției lui Dumnezeu. Încă de când suntem mici copii, pentru a ne atinge scopul pe care ni-l propunem, ne folosim într-o măsură mai mare sau mai mică de regula: “scopul scuză mijloacele”. Astfel pentru omul care se află într-o situație dificilă/la ananghie, regula este să se folosească de: mânie, minciună, vicleșug, mită, copiat...

Însă lucrurile de sus, pregătite de Dumnezeu pentru ca să umblăm în ele sunt total diferite de lucrurile din lume, sunt lucruri care nu ajung la mintea omului mort spiritual. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. 1 Corinteni 2:9; Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1)

Lucrurile de sus care definesc natura Împărăției sunt: neprihănirea, pacea, dragostea și bucuria în Duhul Sfânt. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17)

Neprihănirea Unul din lucrurile care se urcă greu la mintea omului este “neprihănirea” în care trăiesc cetățenii Împărăției lui Dumnezeu. Este acea neprihănire care ne cere să fim sfinți, puri/imaculați. Cei ce aparțin acestei Împărății își subordonează toate acțiunile din viață acestui standard al neprihănirii. (Fiți sfinți căci Eu sunt Sfânt. 1 Petru 1:16)

Pacea Dacă nu vom avea ca standard de viață neprihănirea, atunci pacea care vine de sus va fi un lucru de neînțeles și de neatins. (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17) Scriptura ne spune că există un singur mod de a ajunge la adevărata pace și acela este umblarea după lucrurile Duhului. (Umblarea după lucrurile firii pământești, este moarte, pe când

umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:6)

Dragostea Un alt lucru important care ține de natura Împărăției lui Dumnezeu și care este greu de ajuns la el, este dragostea. Vom lua ca exemplu porunca/învățătura care cere să-ți iubești vrășmașul, lucru care nu s-a urcat la mintea omului natural și care nu are nici-o logică umană. Ceea ce ține de normalitatea vieții este să răspunzi cu aceeași măsură celui care îți vrea răul. Dar să faci bine celui care te asuprește, aceasta este o nebunie. Domnul Isus ne-a adus această lege a “dragostei cerești” care răstoarnă lucrurile cu capul în jos. (Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Matei 5:40)

a. Neprihănirea - Este o Împărăție a neprihănirii

Una din marile valori/din lucrurile de sus ale Împărăției lui Dumnezeu este neprihănirea/sfințenia. (Sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul cât vor ține vremurile. Psalmi 93:5) Prin urmare putem vorbi de o lege a neprihănirii care guvernează în Împărăția cerurilor. (Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea. 2 Petru 3:13)

Cei sunt primiți în această Împărăție iubesc valorile neprihănirii; sunt flămânzi și însetați după ea. (Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire! Matei 5:6)

Definiția din dicționar pentru neprihănire: fără păcat, pur, imaculat, nepătat, curat. Iată câteva din aceste valori care se regăsesc în Împărăție:

Cinstea/corectitudinea

În această Împărăție nimeni nu se bucură de nelegiuire, nu înșeală, nu folosesc darurile/mita, nu umblă cu vicleșug, nu defăimează. (Oricine rămâne în El, nu păcătuiește; oricine păcătuiește... nu L-a cunoscut. 1 Ioan 3:6)

Cei ce se află în Împărăție nu poftesc și nu își însușesc lucrurile celorlalți. Nu își însușesc și nu folosesc lucruri de la locul de muncă care nu le aparțin. Ex: Nu folosesc mașina sau lucrurile firmei pentru scop personal. (Să nu poftesci nici un... lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom 5:21) Nu au pe calculator softuri furate/pirate. Nu lucrează la negru, nu fură taxele de la Stat. (Tot pentru aceasta să plătești și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Romani 13:6)

Când au de dat examene nu se folosesc de copiat/nu fură ce nu este a lor. Dacă au lucruri pe care le-au furat când erau în întuneric, vor renunța să le mai folosească, înapoiindu-le și despăgubind acolo unde este posibil. (Să-și mărturisească păcatul, și să dea înapoi în întregime prețul lucrului câștigat prin mijloace necinstite, adăugând a cincea parte; să-l dea aceleia față de care s-a făcut vinovat. Numeri 5:7)

Verificare: Ai lucruri de la serviciu, sau din altă parte pe care ți le-ai însușit și de care te folosești? Ai pe calculator softuri furate? Furi taxele prin munca la negru?

Ei “urăsc” și nu folosesc darurile/mita. Scriptura ne spune că cei ce practică mita au inima stricată. (Mita strică inima. Eclesiastul 7:7; ..luau mită... și călcau

dreptatea. 1 Samuel 8:3; Cel ce urăște mita va trăi. Proverbe 15:27)

Mita conform dicționarului: sumă de bani, sau obiecte primite, oferite sau promise unei persoane cu scopul de a o determina să-și încalce sarcinile de serviciu, sau să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu mai conștiincios.

Poate puțini dintre noi sunt într-o anumită poziție care le dă ocazie de a primi daruri/mită, dar cei mai mulți sunt în situația de a da. Mulți, pentru a-și rezolva problemele, sunt puși în situația de a folosi darurile/mita. Trebuie să înțelegem că, atunci când noi inițiem recompensarea unui serviciu deja plătit, fie public, fie privat, dăm celuilalt prilej de păcătuire, de cădere în păcat.

Pentru a ne strica inima, Satan ne aduce în viață multe prilejuri de felul acesta. (un exemplu fiind la spital, la doctor) Când suntem pe patul de spital și suntem în nevoie, dacă o vom determina pe asistentă să fie mai amabilă punându-i ceva în buzunar, atunci noi suntem cei care o ispitim, aducând prilejul de păcătuire. (Și se poate întâmpla ca acea asistentă să fie credincioasă!)

Prin darul nostru îi cerem să se ocupe mai mult de noi și va ajunge astfel să neglijeze pe cel care nu are să-i dea. Prin primirea acestor daruri ea își va strica inima și va nedreptăți pe cel ce nu are. (Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor drepti. Exod 23:8)

Prin gestul nostru, noi suntem cei care o provocăm să calce Cuvântul lui Dumnezeu/noi suntem cei ce îi stricăm inima.

Învățătura Împărăției ne avertizează la modul cel mai serios, arătând cât este de grav să ispitești sufletele și să le strici inima. (Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin! Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gât. Luca 17:1, 2)

Pentru a înțelege gravitatea acestui păcat, e bine să observăm că legile lumii seculare condamnă mai tare pe cel ce instigă la luare de mită, decât pe cel ce ia mită.

Cetățenii Împărăției trebuie să fie tot timpul în alertă pentru a nu fi printre cei ce aduc prilejul de păcătuire, pentru a nu face lucrarea celui rău. (Judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru ...un prilej de păcătuire. Romani 14:13)

Cei ce vor hotărî să păzească legea neprihănirii, vor fi prigoniți. Însă vor fi recompensați cu pacea și odihna de sus, pace care le certifică apartenența la Împărăție. (Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Matei 5:10; Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17)

Inima curată

Cei ce aparțin Împărăției de sus nu își întinează inima cu lucruri murdare. Nu merg la sfatul celor răi, nu pun nimic rău înaintea ochilor lor, își acoperă ochii ca să nu vadă răul și își astupă urechile ca să nu audă cuvinte nepotrivite. (Isaia 33:15) Ei nu iubesc acele lucruri care hrănesc și trezesc poftele firii pământești și nu le folosesc; unele din ele fiind publicațiile lumii (reviste, cărți, ziare), radioul

lumii și televizorul/internetul lumii. (Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. 1 Ioan 2:15; Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși. Psalmi 1:1)

În Împărăție/în Biserică, ei veghează să nu fie vreunul care să-și strice inima cu lucruri murdare și astfel să contamineze pe ceilalți. (Luați seama bine ca nimeni să nu se abată... Vegheați să nu fie între voi nimeni ...lumesc. Evrei 12:15, 16)

Pentru aceasta vor veghea unii asupra altora ca fiecare dintre ei să aibă ochiul curat. Dacă apare o nevoie pentru cineva și este necesară folosirea internetului, vor urmări ca aceasta să se facă într-un mod controlat și filtrat, pentru a nu da posibilitate lui Satan să ne ispitească și să ne hrănească firea pământească/să ne trezească poftele. (Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urăsc purtarea păcătoșilor. Psalmi 101:3; Abate-mi ochii de la vederea lucrurilor deșarte. Psalmi 119:37; Nu purtați grijă de firea pământească, ca să-i treziți poftele. Romani 13:14) Nu merg în locuri precum ar fi plajele de la mare, pentru a nu hrăni firea și pentru a nu-și întina ochii privind la cei desbrăcați și nici pentru a da altora prilej să păcătuiască (... îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială. 1 Timotei 2:9)

Sunt foarte atenți la pofta ochilor, pentru că ea afectează tot trupul. (Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întuneric. Luca 11:34; Făcusem un legământ cu ochii mei, și nu mi-aș fi oprit privirile asupra... Iov 31:1)

Ei își țin inima curată pentru că numai așa îl vor vedea pe Dumnezeu. (Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! Matei 5:8) Pentru aceasta au scos dinaintea ochilor lor tot ceea ce-i face să cadă în păcat. (Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine. Matei 18:9)

Se feresc/fug de poftele firii pământești care fac rău sufletului. (Prea iubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul. 1 Petru 2:11; Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:16)

Cercetare personală:

- Cauți Împărăția păcii și a neprihănirii ca pe o comoară de mare preț?
- Ești flămând și insetat după neprihănire, să fii imaculat, fără păcat?
- Trăiești după legile care guvernează Împărăția lui Dumnezeu?

b. Pacea - Este o Împărăție a păcii

Împărăția pașnică a lui Hristos a fost adesea greșit înțeleasă, chiar de cei care spun că sunt credincioși. Foarte puțini sunt cei ce înțeleg, acceptă și trăiesc după acest standard de sus. (Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulilele lor

cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul” Isaia 2:4)

Definiția dicționarului pentru pace: Lipsă de tulburări, de conflicte, de vrajbă; armonie, împăciuire, înțelegere. A strica pacea = a ajunge la conflict cu cineva.

Mulți nu observă că Evanghelia Împărăției este de fapt Evanghelia păcii. Mulți nu văd că Domnul păcii a venit să aducă pe pământ pacea care guvernează în Împărăția cerească. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis. Luca 4:43; El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos. Fapte 10:36; Însuș Domnul păcii să vă dea totdeauna pacea în orice fel. 2 Tesaloniceni 3:16)

Când Domnul Isus spune: “Să se facă voia lui Dumnezeu, precum în cer așa și pe pământ”; ne spune că pacea care este în cer va trebui să fie și pe pământ între cei ce aparțin Lui. (Slavă lui Dumnezeu... și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui. Luca 2:14; Pace în cer, și slavă în locurile prea înalte! Luca 19:38)

Este extrem de important să înțelegem că legea păcii care guvernează în Împărăția cerească, guvernează și pe pământ între oamenii aparținători Împărăției. Toți cetățenii născuți din Dumnezeu trebuie să o păzească și prin urmare trebuie să nu învețe războiul, să trăiască într-o pace desăvârșită unii cu alții, să fie blânzi, ușor de înduplecat, să se binecuvânteze unii pe alții, să nu se vorbească de rău, să nu se mânie, să nu se certe, să nu se dușmănească, să nu se judece, să nu se împotrivescă semenilor lor, să nu facă rău la nimeni.

Pentru a nu-și strica pacea din inimă cât și pacea Împărăției ei nu inițiază și nu intră în conflicte. Ei nu se judecă pentru a-și face dreptate. (Nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul. Isaia 2:4)

Când interacționează cu cetățeni ai împărăției întunericului pot apare situații conflictuale. Pentru rezolvarea problemelor apărute, ei vor aplica legea Împărăției de sus, care va avea întâietate în fața legii Țării de jos. Vor face tot ce ține de ei ca să nu se ajungă la conflict pentru a nu da prilej de tulburare/supărare. (Dacă este cu putință, pe cât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. Romani 12:18) Urmăresc/caută pacea care vine din umblarea după lucrurile de sus. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5)

Când sunt nedreptățiți, pentru a-și păstra pacea de sus au o singură posibilitate: să se adreseze Stăpânului lor și apoi să se supună bucuroși deciziei Lui. Nu au la dispoziție poliția, instanțele judecătorești... așa cum au cetățenii celeilalte împărății. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Această lege a păcii va aduce necazuri și suferință pentru cei ce intră în Împărăția lui Dumnezeu. La inițierea unui conflict din partea celor din lume, atitudinea de neîmpotrivire de care vor da dovadă le va aduce umilire; se va întâmpla să fie umiliți și batjocoriți chiar și de cei din casa lor. Pentru a nu-și strica

pacea și odihna inimii la care au fost chemați, vor urma exemplul Domnului lor. (Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. 1 Petru 2:21; Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. Evrei 12:14)

Această pace le păzește inimile și gândurile în Hristos. Nu vor face nimic care să le tulbure inima, care să le strice pacea. (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:7)

Singurele lucruri pe care le au la îndemână când sunt prizoniți sunt îndelunga răbdare și fuga. (Când vă vor prizoni într-o cetate, să fugiți într-alta. Matei 10:23)

Pacea este un rezultat al atitudinii inimii, al trăirii în neprihănire, al renunțării la împotrivire, la mânie și la judecată și aceasta se obține prin păzirea învățăturilor lui Hristos. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5; Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42)

Pentru a ajunge la odihna și liniștea din Împărăția lui Dumnezeu trebuie să punem în aplicare învățăturile Domnului Isus; câteva dintre acestea fiind: Nu judecați ca să nu fiți judecați, nu osândiți ca să nu fiți osândiți, dacă îți cere să mergi un km, mergi doi, celui ce-ți cere dă-i, nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine, dacă vrea să se judece cu tine să-ți ia haina, dă-i și cămașa, dacă te lovește peste obraz, întoarce-l și pe celălalt, celui ce îți ia cu sila... (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17; Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Ioan 14:2)

Chiar dacă suntem nevinovați, împotrivirea produce conflict/nu pace și poate da prilej celui alt să se tulbure, să se mânie sau altfel spus, să păcătuiască. (Ci mai bine judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru ...un prilej de păcătuire. Romani 14:13; Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin! Luca 17:1)

Trebuie să fim atenți la orice situație conflictuală și să fim împăciuitori. Dacă noi suntem în pace trebuie să facem tot ce ține de noi ca și celălalt să fie în pace. (Dacă este cu putință, pe cât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. Romani 12:18; Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi... fii ai lui Dumnezeu! Matei 5:9)

Domnul Isus ca reprezentant al Împărăției lui Dumnezeu a fost primul care a păzit această învățătură a neîmpotrivirii/a păstrării păcii la modul absolut și ne-a învățat și pe noi să trăim la fel ca El. (Dacă voiește cineva să vină după Mine... să Mă urmeze. Luca 9:23; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6) Putem vedea acest lucru prin întâmplarea din Capernaum. Cu toate că nu era obligat să plătească darea, a făcut tot ce a ținut de El ca să evite conflictul/tulburarea pentru a nu da prilej de păcătuire pentru ceilalți. (Ce crezi, Simone? Împărății pământului de la cine iau dări sau biruri? De la fiii lor sau de la străini? Petru I-a răspuns: „De la străini.” Și Isus i-a zis: Așadar, fiii sunt scutiți. Dar,

ca să nu-i facem să păcătuiască, du-te la mare... Matei 17:24-27)

Când a fost prins pentru a fi dat la moarte, El nu s-a împotrivit, nu a dezvoltat conflictul/tulburarea, lăsându-se dus ca un miel la măcelărie. (Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. Isaia 53:7)

Domnul a avut o inimă plină de pace, în odihnă, care nu s-a tulburat la apariția aceluia conflict. Lipsa atitudinii de împotrivire ne arată cum trebuie să fie cetățenii Împărăției lui Hristos. (Prietene, ce ai venit să faci, fă! Atunci oamenii aceia s-au apropiat, au pus mâinile pe Isus, și L-au prins. Matei 26:50)

La polul opus vedem tulburarea și mânia prezente în ucenicul său, Petru. El s-a împotrivit, a participat activ la conflictul apărut. Tulburarea care s-a manifestat în Petru sunt specifice naturii Împărăției întunericului. (Eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Efeseni 2:3; „Cei răi n-au pace” zice Dumnezeu meu. Isaia 57:20)

Verificare: Dacă apare un conflict, poți spune: “Prietene, ce ai venit să faci, fă!” Rămâi în pace ca Domnul Isus, sau te tulburi ca Petru? (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:7)

c. Dragostea - Este o Împărăție a dragostei

Una din valorile fundamentale/din lucrurile care definesc Împărăția lui Dumnezeu este dragostea. (Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8; Încolo, fraților, desăvârșiți-vă, trăiți în pace, și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi. 2 Corinteni 13:11)

Mulți dintre noi nu înțeleg că fără “dragoste” nu ajungem la ținta propusă de a locui împreună cu Dumnezeu. Scriptura ne spune că nu vom ajunge în Împărăția dragostei dacă nu vom ajunge să-l cunoaștem pe Dumnezeu care este dragoste și fără să obținem în noi această însușire a Lui. (Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8) Dragostea este liantul care leagă între ei pe toți cetățenii Împărăției lui Dumnezeu.

Pentru a ajunge la acest standard, va trebui să ne însușim legea dragostei care guvernează în teritoriul Împărăției. (Dragostea nu caută folosul său... 1 Corinteni 13:5) Dragostea este altruistă, nu folosul său, ci al celorlalți. Dragostea de sus nu vine la întâmplare în inima noastră, ci este adusă în noi de Duhul Sfânt prin păzirea învățăturilor lui Hristos. (Romani 5:5) Cine va urma această școală va avea în final ca rezultat dragostea de sus. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Între dragostea care vine de sus și dragostea firească este o distanță ca de la cer la pământ. Dragostea de sus este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, nu pizmuiește, nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci

se bucură de adevăr, acopere totul, crede totul, nădărduește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. (1 Corinteni 13:4-8)

Pentru ca să putem învăța și experimenta această dragoste desăvârșită, Dumnezeu ne pune în Familia Lui care este Biserica/Trupul Lui. (Acum, deci, Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Aici se află Domnul Isus, care se îngrijește cu drag de noi. (Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica. Efeseni 5:29)

Biserica face parte din planul lui Dumnezeu pentru desăvârșirea sfinților. Este locul unde se învață și se practică dragostea de sus, unde pruncii, copiii și tinerii învață de la cei mai mari să se îmbrace cu îndelungă răbdare, cu bunătate... să umble în sfințenie, învață să ierte, să iubească sau cu alte cuvinte, învață să umble după lucrurile de sus/după lucrurile Duhului. (...pentru desăvârșirea sfinților... pentru zidirea trupului lui Hristos. Efeseni 4:12)

Aici învățăm să căutăm folosul celorlalți, să nu mai trăim pentru sine. (Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. 1 Corinteni 12:7; Nici unul nu trăiește pentru sine. Romani 14:7; Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia. 1 Corinteni 10:24)

Învățăm să fim strâns legați unii de alții și să ne purtăm sarcinile. (Tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceia ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei. Efeseni 4:16; Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos. Galateni 6:2)

În Biserică suntem învățați să iubim și pe cei din afara ei, chiar și pe cei care ne vor face rău. Când intrăm în contact cu cei din exteriorul Împărăției dragostei, trebuie să urmăm exemplul Domnului; să îi iubim pe vrăjmașii noștri, să binecuvântăm pe cei ce ne blestămă, să facem bine celor ce ne urăsc, pentru că suntem fii ai Tatălui nostru care este în ceruri. (Matei 5:44)

Ca să obținem această dragoste, care la mintea omului firesc nu s-a urcat, se poate doar prin urmarea școlii în care sunt predate învățăturile Lui Hristos. Altfel oricât ne-am chinui noi s-o obținem, aceasta nu se va întâmpla. La El este rețeta dragostei și cine o respectă va ajunge s-o obțină. (Și dragostea stă în viațuirea după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblăm, după cum ați auzit de la început. 2 Ioan 1:6; Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Vom ajunge să avem dragoste față de semenii noștri dacă învățăm să păzim Cuvântul lui Hristos. (Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. 1 Ioan 5:2, 3; Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:20)

Dragostea va fi turnată în inimile noastre în măsura în care la îndemnul Duhului Sfânt acceptăm și păzim învățăturile Domnului Isus. (Dragostea lui Dumnezeu a fost

turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat. Romani 5:5)

Pentru a înțelege mai bine acest lucru vom evidenția o posibilă situație care poate să apară în viața noastră. Să presupunem că la succesiunea unei moșteniri, care poate fi un teren, o casă... un frate ne pretinde să-i dăm și din partea care ne revine.

Dacă aparținem lumii, pentru a-l refuza avem la îndemână soluțiile pe care le dă lumea. Acestea pot fi împotrivirea prin vorbe, prin forță, sau prin poliție, justiție...

Dar, dacă suntem cetățeni ai Împărăției va trebui să avem o altă poziție, va trebui să acționăm față de el după soluțiile pe care le dă legea Împărăției. Cerințele pentru cei ce fac parte din Împărăție sunt: să trăim în pace cu toți oamenii, să avem îndelungă răbdare, să fim plini de bunătate, să avem dragoste.

Primul lucru pe care trebuie să-l facem, este ca atât cât ține de noi să nu-i dăm celui alt prilej să păcătuiască, să facem tot ce ține de noi pentru a nu-l provoca la mânie/tulburare. Pentru aceasta avem la îndemână porunca păcii. (Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi... fii ai lui Dumnezeu! Matei 5:9; Dacă este cu putință, atât cât atârnă de voi, *trăiți în pace cu toți oamenii*. Romani 12:18) Pentru a rămâne în pacea lui Hristos, va trebui să nu ne împotrivim celui ce vrea să ne ia cu sila ale noastre. (Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Matei 5:39; Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri... Luca 6:29)

Apoi va trebui să mai facem încă un lucru care pentru omul firesc este o nebunie. Pentru a-i turna cărbuni aprinși pe cap, va trebui să fim dispuși să îi dăm și "cămașa" nu doar lucrul ce vrea să ni-l ia. Această învățătură care ne face să-i lăsăm în plus, nu ține de logica umană, ci vine de sus. (Dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine. Romani 12:20, 21)

Dacă va vrea să ne ia o parte din terenul care ni se cuvine, noi să-i arătăm că suntem dispuși să-i dăm mai mult decât vrea el să ne ia. (Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:41, 40)

Această atitudine de a fi gata să dăm mai mult atunci când ni se ia cu sila, nu este de natură umană, ea nu vine de la sine, ci numai prin păzirea legilor Împărăției de sus. Păzirea poruncilor lui Hristos dau dragostea desăvârșită care alungă frica și care ne dă deplină încredere în ziua judecării. (Dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. 2 Ioan 1:6; Dragostea este desăvârșită în noi, ca să avem deplină încredere în ziua judecării. 1 Ioan 4:18)

d. Bucuria – Este o Împărăție a Bucuriei în Duhul Sfânt

Când suntem angajați într-un post pe care ni-l doream mult, sau când suntem admiși la școala pe care visam să o urmăm, nu se poate să nu ne bucurăm.

Însă, credem că nu poate fi bucurie mai mare, decât să știi că ai fost admis în Împărăția cerurilor, să știi că numele îți este scris în ceruri, pentru a locui pentru

eternitate împreună cu cei neprihăniți. (Să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri. Luca 10:20)

Este o mare bucurie să știi că ești admis în școala lui Hristos, că ești ales de Domnul ca să lucreze cu tine pentru a te desăvârși/pentru a te face asemenea Lui. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi... Iacov 1:2-4)

Pentru mulți este de nesuportat să fii prigonit/batjocorit, dar pentru cei ce au ales Împărăția, este o bucurie să știe că sunt învredniciți să fie prelucrați în școala Domnului. (Ei au plecat dinaintea Soborului, și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui. Fapte 5:41)

Tot așa pentru cei mai mulți este o mare nenorocire să li se ia lucrurile care le-au agonisit, acest lucru ducând pe mulți în pragul depresiei, dar pentru cei care au optat pentru Împărăția lui Dumnezeu este un motiv de bucurie atunci când Domnul le dă ocazia să se elibereze de lucrurile de pe pământ. (... și ați primit cu bucurie răpirea averilor voastre. Evrei 10:34)

Față de bucuria pe care o dă lumea și care poate veni vine în urma unui câștig, în urma unei promovări, cei ce sunt în Împărăție se bucură când trec prin necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt. (Ați primit Cuvântul în multe necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt. 1 Tesaloniceni 1:6; Mă bucur acum în suferințele mele. Coloseni 1:24)

Când vom păzi Cuvântul păcii și al neprihănirii, atunci va veni prigonirea, dar și bucuria! (Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Matei 5:10; Este o bucurie pentru cel neprihănit să facă ce este bine, dar pentru cei ce fac răul este o groază. Proverbe 21:15)

Bucuria care vine de la Duhul Sfânt este lucrul pe care-l vom găsi în Împărăția veșnică și care va fi permanentă. (Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capul, veselie și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi! Isaia 35:10)

Bucuria este rezultatul/cununa păzirii Cuvântului/poruncilor lui Hristos. Bucuria este o cunună a roadei Duhului; bucuria că ești trecut prin încercări pentru a ajunge la îndelunga răbdare, bunătate, blândețe, dragoste... (Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea. Evrei 12:2)

Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu

Cuvântul Scripturii ne spune să umblăm după lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu/de sus, nu după cele de pe pământ/de jos. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele

de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

Însă ca să umblî după aceste lucruri de sus, condiția principală este să le cunoști. Cu tristețe observăm că pentru mulți Împărăția lui Dumnezeu cât și lucrurile din Ea, rămân o taină și nu reușesc să le cunoască. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. 1 Corinteni 2:9)

Domnul Isus ne dă ca exemplu cetatea Ierusalimului, care nu a cunoscut lucrurile aduse de El, de sus, lucruri care puteau să-i dea pacea. (Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42) Prin această afirmație Domnul Isus ne atenționează la modul cel mai serios că și noi putem fi în aceeași situație.

Aceste lucruri de sus, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru noi ca să umblăm în ele sunt o nebunie pentru omul natural/firesc; de aceea nu umblă după ele pentru că nu le înțelege. (Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14)

Omul firesc, nu va accepta să dea un lucru vechi cu care se descurcă în această viață, pe un lucru nou din Împărăție pe care nu-l înțelege și care îi va aduce "necazuri"; nu va da niciodată "tot ce are" pe un lucru căruia nu-i înțelege valoarea. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege... Mat. 13:19)

Omul nu va da "împotrivirea/mânia" cu care își rezolvă multe probleme în această lume, pe neîmpotrivire/îndelungă răbdare, care îi va aduce necazuri.

Însă umblarea după lucrurile vechi aduce moarte, pe când umblarea după lucrurile de sus, aduce viața și pacea. (Și umblarea după lucrurile firii pământești, este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:6)

Dacă încă nu am cunoscut lucrurile de sus, atunci putem să ne punem semne de întrebare dacă Duhul Sfânt locuiește în noi. Scriptura ne spune că Duhul Sfânt este cel care decoperă lucrurile de sus celor care îl iubesc pe Dumnezeu. (Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. 1 Corinteni 2:10)

Să te lepezi de lucrurile vechi, de răutate, prefăcătorie... și să primești lucrurile noi din Împărăție acesta este începutul. Suntem primiți în ambasada Împărăției unde toate lucrurile sunt noi. (Dacă este ceva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

Așa cum pentru a se obține un produs finit nu se poate fără de materie primă, fără o echipă și fără un proces tehnologic, într-un mod asemănător se întâmplă și în privința lucrurilor de sus. Nu vom putea obține, produsul finit/lucrurile Duhului, trăind viața de credință la întâmplare, fără să cunoaștem materia primă/acele lucruri noi din Împărăție care duc la aceasta și fără să procesăm/să lucrăm cu acele lucruri în mod conștient, zi de zi, clipă de clipă. (Orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. 2 Corinteni 10:5)

a. **Sămânța/Legea lui Hristos/Învățăturile Lui**, sunt “materia primă”, fără de care nu se va putea obține produsul finit/lucrurile Duhului. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11; Voi pune legile Mele în inimile lor... Evrei 10:16; Primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21)

b. **Duhul Sfânt** și “omul” care înțelege și primește lucrurile de sus, sunt cei ce participă în acest proces. Duhul Sfânt este Cel care trebuie să fie conducătorul nostru, rolul Lui fiind să ne aducă aminte Cuvântul lui Hristos, să ne îndemne și să ne călăuzească în acest proces. (Dar mângâietorul, adică Duhul Sfânt... vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu. Ioan 14:26)

De aceea este foarte important să ne lăsăm îndemnați și călăuziți de El, să nu ne împotrivism și să stingem Duhul. (Nu stingeți Duhul. 1 Tesaloniceni 5:19)

Pentru a putea obține lucrurile care duc la pacea inimii, păzirea Cuvântului lui Hristos este partea noastră. Nu vom păzi Cuvântul pentru a fi iertați sau pentru a primi un favor, ci pentru a lucra la obținerea lucrurilor Duhului în noi. (Ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Coloseni 3:12)

c. **Procesul mântuirii/creșterea noastră** este echivalentă cu procesul tehnologic necesar obținerii produsului finit. (Ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire. 1 Petru 2:2; Suntem schimbați în același chip al Lui... prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

d. **Roada/lucrurile Duhului Sfânt**, este produsul finit și este obținut în omul care se va supune și va conlucra împreună cu Duhul Sfânt. (Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. 1 Corinteni 3:9) Dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândeța, înfrânarea poftelor sunt lucrurile de sus/Roadă Duhului, lucruri care definesc atât natura Împărăției cât și pe Dumnezeu. (vezi caracterul lui Dumnezeu la pagina 4)

Așa cum nu se poate obține produsul finit fără să folosim materia primă specifică aceluși produs, tot așa nu vom putea obține Roadă/lucrurile Duhului, respectiv pacea, îndelunga răbdare, bunătatea... fără să folosim lucrurile specifice acestei roade; acestea fiind învățăturile Domnului care duc la pace, îndelungă răbdare... (Cei ce trăiesc după îndemnul Duhului, umblă după lucrurile Duhului; ...umblarea după lucrurile Duhului este viață. Romani 8:6)

Duhul Sfânt lucrează cu noi la fiecare detaliu și aceasta se poate face doar dacă avem statut de rob, prin faptele ascultării față de tot ce a poruncit Hristos. (Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22; ...orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. 2 Corinteni 10:5)

Prin credința care lucrează, ne supunem voința Celui care este „*Domnul nostru*” și sub îndrumarea Duhului Sfânt, făcând tot ce ne spune El, ne vom însuși caracterul Domnului Isus. (Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:20)

Renunțarea la lucrurile vechi

În lume lucrurile sunt în așa fel aranjate de către ”cineva”, încât pentru a ne putea descurca în această viață, suntem ispitiți să ne folosim de lucruri nepotrivite.

Satan vine la noi așa cum a venit și la Domnul Isus și ne ispitește cu diverse ”avantaje” pentru ne prinde în plasa lui. (Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie. Matei 4:9) El face în așa fel, încât, atunci când auzim Cuvântul Împărăției și am vrea să schimbăm lucrurile vechi cu cele noi din Împărăție, să fim prinși/înfășurați în cele vechi atât de tare încât să nu le putem schimba. (... păcatul care ne înfășoară așa de lesne. Evrei 12:1)

Pentru a putea răzbi în această viață și pentru a avea un nivel de trai acceptabil, mulți dintre noi cedează ofertei lui Satan. El ne va da din lucrurile la care nu avem acces și pe care ni le dorim însă cu condiția să ne folosim de neadevăr, de hoție, de daruri/mită, de viclenie. Vom lua câteva exemple care ne vor arăta cum suntem prinși în plasa lui Satan prin avantajele oferite de hoție însoțită de minciună. Aceste avantaje pot fi de la mici, neînsemnate, până la foarte mari.

1. Un exemplu, este munca la negru/la întuneric, care presupune să lucrăm fără contract de muncă înregistrat la ITM, sau cu un salariu mai mic pe contract și o diferență netaxată în mână. Avantajul obținut prin accesarea acestei ”oferte negre” este câștigul unei sume care se dublează. Pentru mulți ce sunt în această situație, renunțarea la acest lucru ”vechi” va fi extrem de dificilă, pentru că venitul li s-ar înjumătăți și viața ar deveni mult mai dificilă.

2. Pentru a ne asigura un nivel de trai mai bun, aproape toți facem o școală care se va finaliza cu o diplomă/calificare care să ne folosească apoi în viață. Putem observa că la examinările aferente obținerii diplomei, Satan va veni cu o ofertă la care mulți vor ceda. El ne ajută să obținem diploma dacă ne vom folosi de copiat/furt, renunțând astfel la adevăr. Apoi ne ajută să găsim un post bun cu condiția să prezentăm la angajare ce am obținut prin furt. Însă prin prezentarea diplomei/atestatului de fapt vom minți că avem cunoștințele necesare ocupării postului respectiv. Prin faptul că ne vom folosi și ne vom bucura apoi de ceea ce am furat și mințit ne vom prinde singuri într-un lanț al nelegiuirii din care mulți nu vor mai putea ieși. (Orice hoț, și oricine jură strîmb va fi nimicit cu desăvârșire. Zaharia 5:3)

3. Încă un exemplu în care suntem prinși în cursa lui Satan, este oferta ieșirii la pensie (de boală) mai repede prin folosirea minciunii. Însă această minciună însoțită apoi de furt/de încasarea de venituri necuvenite are consecințe spirituale permanente.

4. Un alt beneficiu financiar însemnat pe care ni-l oferă Satan, sunt costurile mici pentru multele servicii care ni se fac. Condiția pusă de el este să acceptăm să lucrăm cu cei ce fură taxe/care nu eliberează documente fiscale pentru serviciul care ni-l prestează. Dacă aceste servicii ar fi taxate legal, ar duce la creșterea cheltuielilor casei cu 20-30%, acestea fiind pentru mulți dintre noi greu de suportat.

Amintim câteva dintre ele: construcția casei, zugrăvitul casei, reparațiile

instalațiilor termice/electrice/sanitare, chiria la apartament, reparația mașinii, activitățile care țin de agricultură: arat, semănat, secerat... cumpăratul și tăiatul lemnului, foratul unui puț... Să fim atenți la ce spune Domnul: „Cine împarte cu un hoț își urăște viața.” (Proverbe 29:24)

Neplata taxelor atrage avantaje materiale pentru fiecare; atât pentru cel ce plătește cât și pentru cel ce vinde. Dacă cumperi lemne de foc în valoare de o mie de lei, dar fără factură, atunci impozitul de TVA de 19% adică 190 lei îți vor rămâne în buzunar; o sumă însemnată pentru cel cu venituri mici. Multora nu li se pare c-ar fi păcat, dar ce am spune noi despre Stat dacă ar face și el așa; luna aceasta să ne trimită cu 190 lei mai puțin din pensie, peste o lună 200 lei... Trebuie să remarcăm cu tristețe că mulți dintre cei ce se declară ”născuți din nou” sunt prinși în acest lanț al nelegiurii.

Neplătirea taxelor arată că nu umblăm după lucrurile de sus/legile Împărăției, care spun să nu furăm și să fim supuși stăpânilor. (Tot pentru aceasta să plătiți și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Dați tuturor ce sunteți datori să dați. Romani 13:6, 7) Dacă facem astfel de lucruri și zicem că suntem în lumină, mințim și nu trăim adevărul. (Așa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta! Matei 6:23)

5. Darurile/mita este un alt lucru vechi, care este practicat azi în multe locuri, chiar și cu gunoierii. Dacă vom renunța la daruri, aceasta ne va aduce greutatea de tot felul, cel mai greu fiindu-ne la spital unde va veni neglijarea și suferința. Însă, dacă vom accepta suferința pe patul de spital pentru că nu dăm daruri, aceasta va fi încununată cu roada care o produce ea, respectiv îndelunga răbdare. (Încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți. Iacov 1:3)

Pentru a trăi în Împărăția neprihănirii, Dumnezeu ne cere să renunțăm la lucrurile vechi, care sunt specifice mersului lumii, chiar dacă vom suferi pierderi și să le înlocuim cu lucrurile noi din Împărăția Lui. (Cine fura, să nu mai fure. Efeseni 4:28; Să plătiți și taxele. Dați tuturor ce sunteți datori să dați. Romani 13:6, 7)

Pentru a fi motivați să renunțăm la lucrurile vechi, avem promisiunea vieții veșnice și valorile Împărăției neprihănirii, valori care vor aduce odihnă și pace sufletului. (Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17)

Dacă vrem să fim în Împărăția lui Dumnezeu, va trebui să renunțăm la furtul taxelor, să înlocuim lucrurile vechi, cu lucrurile noi din Împărăție și să nu poftim ce nu este al nostru. (Dați, deci Cezarului ce este al Cezarului. Matei 22:21; Să nu poftești nici un alt lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom. 5:21)

Atunci când suntem hotărâți să nu ne mai folosim de aceste lucruri vechi/să le răstignim, vom pierde avantajele materiale pe care le aveam. Se vor ivi greutatea în viața noastră, vor apărea situații în care ne va fi greu, dar merită să încercăm; (În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea. Ioan 16:33) Însă

împreună cu necazurile, Domnul Isus ne spune că ne va da pacea Lui. (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17)

Pentru toți cei ce înțeleg valorile Împărăției de sus și sunt hotărâți să renunțe la lucrurile vechi, trebuie să se încreadă că Dumnezeu nu-i va lăsa și le va da lucrurile de zi cu zi de care au nevoie. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Matei 6:33; Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.” Evrei 13:5)

Mulți dintre cei chemați să beneficieze de Împărăția lui Dumnezeu nu sunt dispuși să plătească acest preț, care de multe ori li se pare că este prea mare. Însă trebuie să spunem că aceste lucruri îi vor ține departe de Împărăție. Dumnezeu ne avertizează că cel ce păcătuiește nu-l cunoaște pe Dumnezeu.

Dacă până acum nu suntem supuși stăpânirii rânduite de Dumnezeu, dacă se lucrează la negru, sau conducem mașina fără să ne pese de legea circulației, dacă televizorul/internetul lumii este hrana noastră, dacă vorbim de rău... înseamnă că suntem încă în starea veche, în care păcatul este un mod de viață, nefiind încă născuți din Dumnezeu. (Oricine să fie supus stăpânirilor; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivește stăpânirii, se împotrivește rânduielii puse de El. Romani 13:1; Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:16)

Trebuie să înțelegem că chiar dacă vom face multe lucruri religioase: mergem la adunare, ne rugăm, facem minuni, vorbim în limbi, proorocim; dar dacă nu ne depărtăm de fărădelege, Dumnezeu ne spune că nu ne cunoaște! (Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.” Matei 7:21)

La cel născut din Dumnezeu, primul lucru pe care l-a făcut Duhul Sfânt cu el, a fost să-l încredințeze de starea lui de păcat. Acesta este începutul. Duhul nu poate să locuiască în om și să nu-l încredințeze de această stare. (Și când va veni El (Duhul Sfânt), va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea... Ioan 16:8)

Dacă Duhul Sfânt nu ne-a încredințat de starea de păcat înseamnă că nu s-a produs nașterea din nou.

Scriptura face o distincție clară între întuneric și lumină. La cel ce umblă în lumină, păcatul nu mai este un mod de viață. El este caracterizat prin faptul că renunță la lucrurile vechi și este flămând și însetat după neprihănire/curăție. (Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu. 1 Ioan 3:8)

Să fim atenți să nu confundăm pe cel neprihănit/născut de sus care are o

cădere, cu cel care încă nu a renunțat la lucrurile din Împărăția Întunericului. Să nu ne înșelăm spunând că nu este om fără păcat și prin aceasta să ne complacem în lucrurile întunericului. (Cine păcătuiește, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

Este o diferență de la cer la pământ între cel care trăiește în întuneric nefiind supus autorităților rânduite de Dumnezeu și cel care este supus, dar din neveghere cade în greșală/păcat.

În primul caz, se poate vorbi de păcătuire permanentă și de umblare în întuneric în lucrurile vechi, fără Dumnezeu, chiar dacă suntem printre cei ce spunem că ne-am întors la Dumnezeu. (Dacă zicem că avem părtășie cu El, și umblăm în întuneric, mințim. 1 Ioan 1:6; Cine păcătuiește, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

În al doilea caz se poate vorbi de păcătuire accidentală nedorită. În acest caz, prin mărturisirea păcatului există posibilitatea curățirii prin sângele Domnului. (Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat. 1 Ioan 1:7)

Scriptura ne spune foarte clar cum ne putem verifica. Dacă suntem o făptură nouă, cele vechi s-au dus. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17, 18)

6. **Atitudinea de împotrivire** Încă unul din lucrurile vechi la care ne este greu să renunțăm și care ne asigură un mod de viață fără prea multe neazuri, este atitudinea de împotrivire față de cel ce vrea să ne facă rău. Dacă cineva caută să ne ia ce este al nostru, să ne înjosească, omul vechi va căuta diverse soluții pentru ca acest lucru să nu se întâmple. Aceste soluții pot fi gesturi simple de împotrivire, poate fi un răspuns mai dur, poate fi un acces de mânie, sau apelul la poliție...

Să luăm un exemplu: Dacă venim seara de la muncă și cineva ne-a ocupat locul de parcare, ca reacție a nemulțumirii îi vom putea ridica ștergătorul de parbriz. Poate nu-i va păsa și o va pune din nou și atunci îi vom lăsa un bilet amenințător... sau vom apela la.... Pentru a rezolva această problemă, dacă apelăm la lucrurile lumii/la împotrivire, vom avea soluție, însă dacă vrem să renunțăm la ea și să apelăm la lucrurile de sus/la neîmpotrivire, atunci nu ne va rămâne decât să fim umiliți.

Poate că la unele lucruri de mică importanță (să între cineva înaintea noastră la doctor) suntem de acord ca să nu ne împotrivim, dar dacă ni se pune în pericol stabilitatea financiară, sau integritatea fizică, atunci se schimbă prioritățile și nu mai vedem clar valorile/lucrurile Împărăției.

Dacă nu vom înțelege natura Împărăției la care suntem chemați, cu siguranță nu vom vinde tot ce avem, nu vom renunța la lucrurile vechi care ne asigură un mod de viață fără neazuri/costuri prea mari. Nu vom renunța la această atitudine de împotrivire care ne asigură o normalitate a vieții și nu vom cumpăra neîmpotrivirea care ne va aduce numai neazuri, de la mici la altele foarte mari.

Însă dacă ne aflăm printre cei care vrem să avem parte de Împărăția lui Dumnezeu, atunci va trebui să renunțăm la atitudinea de împotrivire care ne este

atât de folositoare în această lume și să o înlocuim cu un lucru de sus caracteristic Împărăției; acesta fiind neîmpotrivirea. (Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Matei 5:39)

Pentru a ne păstra pacea și pentru a obține îndelunga răbdare, care sunt un produs finit specific Împărăției, trebuie să nu ne împotrivim celor ce ne fac rău.

Dacă dorim să fim în prezența lui Dumnezeu să avem pacea Lui, trebuie să acceptăm prețul renunțării la lucrurile vechi, va trebui să cunoaștem care sunt lucrurile noi și apoi să le înlocuim pe cele vechi cu acestea. (Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Luca 19:42)

Dacă nu vom înțelege că trebuie să ne ducem mântuirea până la capăt și că trebuie să creștem să fim ca Domnul Isus, dacă nu vom înțelege că în Împărăția lui Dumnezeu toți trebuie să fim oameni ai păcii, îndelung răbdători, să avem dragoste, atunci vom mai păstra lucruri vechi care să ne ferească de necazuri; vom păstra o minimă împotrivire, pentru ca atunci când suntem strânși din toate părțile să ne ușurăm puțin viața, vom să păstra o mică viclenie, un adevăr pe jumătate, o omisiune...

Însă pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să vindem tot ce avem/ să renunțăm la toate lucrurile vechi ca să putem cumpăra cea comoară/lucrurile noi cu care să le înlocuim pe cele vechi. (Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are, și-l cumpără. Matei 13:45, 46; Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui... Matei 6:33)

Pentru cel ce ia decizie pentru Împărăție, trebuie să se lase în mâna tare a lui Dumnezeu și El va lucra. El ne trasează calea care ne va duce la pace, la îndelungă răbdare, la dragoste... Noi nu trebuie decât să rămânem aproape de El, să ne lăsăm conduși de El. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6; De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El. Evrei 7:25)

Când apare un eveniment nedorit/un necaz, trebuie să apelăm la lucrurile de sus/la poruncile Învățătorului nostru, care are instrucțiuni pentru fiecare situație, pe care dacă le vom respecta ne vom schimba tot mai mult după chipul Lui.

Pentru cei care au optat pentru Împărăția lui Dumnezeu va fi un motiv de bucurie atunci când Domnul le dă ocazia să practice neîmpotrivirea/când cineva le face un rău, pentru că știi că doar așa ajung la produsul finit/la desăvârșire. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări. Iacov 1:2)

Cercetare personală:

- Mai sunt lucrurile vechi, pentru tine, un mod de viață?
- Iubești valorile Împărăției lui Dumnezeu, ești însetat după neprihănire?
- Ai căutat îndelunga răbdare ca pe o comoară, ai renunțat la împotrivire?

Nașterea din nou

Scriptura ne spune că pentru a vedea Împărăția Lui Dumnezeu și pentru a putea intra în Ea, trebuie să ne naștem din nou. (Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Trebuie să vă nașteți din nou! Ioan 3:3, 7)

Nașterea din nou, sau primirea dreptului de intrare/cetățenie în Împărăția lui Dumnezeu este cel mai mare eveniment care poate avea loc în viața unui om.

Așa cum orice naștere biologică are la bază o sămânță, tot așa ne spune și Scriptura în privința nașterii din nou; are la bază o sămânță și aceasta este "sămânța lui Dumnezeu"! (Oricine este născut din Dumnezeu... sămânța Lui rămâne în el. 1 Ioan 3:9)

Dacă Scriptura ne spune că ne naștem din Dumnezeu, din sămânța Lui, este esențial să înțelegem din ce este compusă această sămânță, să înțelegem din ce trebuie să pornească viața nouă.

Primul capitol din Evanghelia după Ioan îl descrie/identifică pe Dumnezeu ca fiind unul și același cu Cuvântul Lui. (La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Ioan 1:1) Tot așa este descris și Domnul Isus ca fiind Cuvântul întrupat și care este una cu Tatăl. (Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi... Ioan 1:14; Eu și Tatăl una Suntem. Ioan 10:30; Numele Lui este: "Cuvântul lui Dumnezeu." Apocalipsa 19:13)

Dacă Dumnezeu este Cuvântul, atunci este de la sine înțeles că și sămânța lui Dumnezeu nu poate să aibă în compoziția ei nimic altceva decât Cuvântul, lucru adevărat în mai multe locuri de Sfânta Scriptură. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11; Voi pune (sămânța) legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16)

Acest adevăr este extrem de important pentru a putea înțelege în ce fel are loc nașterea noastră din nou; ce înseamnă să ne naștem din Cuvântul Lui. Trebuie să se nască "Cuvântul" în noi, apoi să crească/să se întrupeze pentru a ajunge ca El/contopiți cu El/una cu Cuvântul întrupat. (Mă rog... ca și ei să fie una în noi. Ioan 17:21) Trebuie să ajungem să fim asemenea Cuvântului, să fim una cu El.

Trebuie să înțelegem că pentru a ne naște din nou nu este suficientă doar credința mentală istorică despre ce a făcut Dumnezeu pentru noi, cum se afirmă astăzi tot mai des: "Crede în jertfa Domnului Isus și ești mântuit". Aceasta nu este suficient!

Va trebui să primim Sămânța lui Dumnezeu care se sădește în noi, să credem/să primim Cuvântul Lui/Evanghelia, pentru că din Ea încolțește noua viață. (A venit (Cuvântul) la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit... le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu...născuți din Dumnezeu Ioan 1:11- 13)

Să nu ne înșelăm crezând că este suficient să credem doar în jertfa Domnului Isus. Fără să primim Sămânța/Cuvântul Lui care este sădit în inima noastră această credință este moartă și nu ne mântuiește! Acest adevăr esențial îl regăsim

peste tot în Sfânta Scriptură numai să avem ochi să-l vedem! (Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum, sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți. Luca 8:12; Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. Romani 10:17)

Apostolul Iacov reia și întărește această învățătură a Domnului, care ne spune că omul se naște din nou numai dacă primește Sămânța/Cuvântul Domnului. (Primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21; El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului. Iacov 1:18)

La fel ne amintește și apostolul Petru despre această sămânță care este Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui. (Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac. Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie. 1 Petru 1:23, 25)

De asemenea și apostolul Pavel ca și ceilalți doi apostoli ne spune că nașterea de sus este prin Cuvântul lui Hristos/Evanghelia Împărăției. (N-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie. 1 Corinteni 4:15)

În pilda semănătorului, Domnul Isus ne arăta legătura de nedespărțit dintre credință, Cuvântul Lui și nașterea din nou. În această pildă, Evanghelia Împărăției/Cuvântul lui Hristos este descris ca fiind Sămânța lui Dumnezeu, care este semănată în inima omului și din care încolțește viața nouă. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11)

La nașterea unei plante în mod natural participă trei elemente principale: pământul, sămânța și apa. Asemănător cu nașterea biologică, Scriptura vorbește tot de trei elemente care participă la nașterea din nou.

Inima omului este asemănată cu pământul. (Sămânța, care a căzut pe pământ bun, sunt aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată, și fac rod în răbdare. Luca 8:15)

Cuvântul lui Hristos/Învățăturile Lui din care germinează viața, este Sămânța. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11) Din această sămânță se produce nașterea din nou și are în compoziția ei elementele din care vom crește pentru a ajunge ajunge la statura de om mare. (Iată legământul pe care-l voi face cu ei: Voi pune legile Mele (Sămânța) în inimile lor și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16)

Atenție! Să nu confundăm Cuvântul lui Hristos care este Sămânța despre care ne spune Scriptura că urma să vină, cu Legea lui Moise, care a fost dată din pricina călcărilor de lege. (Pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină „Sămânța”. Galateni 3:19)

Sămânța/Cuvântul care avea să vină, are în vedere desăvârșirea omului.

Duhul Sfânt este al treilea element obligatoriu. Așa cum sămânța biologică nu încolțește dacă nu are apă, nici sămânța lui Dumnezeu nu germinează fără Duhul Sfânt. (... prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5; ...născut din Duhul. Ioan 3:8)

Pământul/inima omului

În pilda semănătorului se regăesc patru feluri de sol/pământ:

1. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și nu-l cred pentru că nu-l înțeleg. În acest caz pământul este bătătorit/inima este împietrită. (Matei 13:19; Luca 8:12)

2. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc până la o vreme. (Sămânța căzută în locuri stâncoase. Matei 13:20)

3. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc, dar îngrijorările veacului... (Sămânța căzută între spini. Matei 13:22)

4. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc într-o inimă bună. Ultimul caz ne arată un pământ desțelenit, curat. (Sămânța căzută în pământ bun. Matei 13:23)

La prima categorie de oameni, inima este împietrită și Sămânța nu încolțește.

În a doua și a treia categorie de oameni, se regăesc toate elementele necesare germinării. Sunt prezente solul, Sămânța și Duhul Sfânt care produce germinarea noii vieți. Însă, la a doua categorie, solul nu are suficient pământ pentru a duce noua viață la maturitate/la rodire și la a treia, pământul nu este pregătit/desțelenit.

A patra categorie, este o inimă bună care primește Sămânța/Cuvântul sădit în inima lui și apoi prin înnoirea și lucrarea Duhului crește și face Rosta Duhului)

Dacă scriptura ne vorbește despre mai multe feluri de sol, este foarte important să ne cercetăm pe noi înșine să vedem ce fel de pământ suntem. (Desțeleniți-vă un ogor nou, și nu semănați între spini! Ieremia 4:3)

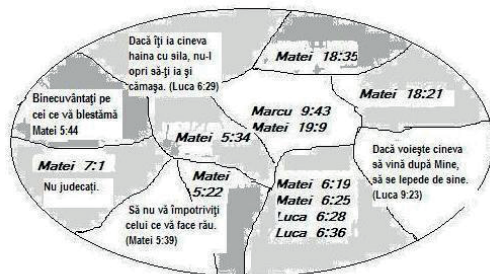
Sămânța lui Dumnezeu, compoziția ei

Putem observa că în embrionul uman sunt incluse toate celulele care formează în întregul lor, viitorul om care se va naște: inima, ochii, creierul... toate la o scară microbiologică, și toate puse la locul lor, nelipsind nici una.

Vom observa că așa este și cu sămânța lui Dumnezeu. În această sămânță dumnezeiască sunt incluse toate componentele Chipului lui Dumnezeu. (... omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Ea are în componența ei toată informația genetică/Legile Împărăției, sau altfel spus poruncile lui Hristos. Fiecare învățătură a lui Hristos este o componentă

Sămânța Cuvântul lui Hristos

primară a Chipului Domnului. (... lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:3)

Dumnezeu sădește în inima noastră Sămânța “care avea să vină”/Cuvântul lui Hristos și-l scrie în mintea noastră. (Voi pune (sămânța) legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16; ...avea să vină „Sămânța”. Galateni 3:19)

Redăm mai jos câteva lucruri/învățături din Împărăție care se regăsesc în Sămânța care este sădită în inima omului:

1. Să nu te împotrivesți celui ce-ți face rău... (Matei 5:39)

2. Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina... (Matei 5:40)

3. Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu. (Ioan 15:12) Purtați-vă sarcinile unii altora. (Galateni 6:2)

4. Dați, dar, Cezarului ce este al Cezarului. (Luca 20:25)

5. Feriți-vă să nu defăimați... (Matei 18:10)

6. Cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește. (Matei 19:9)

Prin lucrarea Duhului Sfânt, Evanghelia/Cuvântul lui Hristos va încolți și va rodi în inima omului îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, pacea...

Duhul Sfânt, va germina această sămânță sădită în noi, adică va germina fiecare *învățătură în parte* și va lucra la creșterea și desăvârșirea noastră. Ex: Este semănată în noi învățătura neîmpotrivirii care va produce prin Duhul ca roadă: pacea, îndelunga răbdare, blândețea, bunătatea. (Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18; Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit. Ioan 16:13; Vă va învăța toate lucrurile, și *vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu*. Ioan 14:26)

Toate învățăturile Domnului sunt esențiale/fac parte din “materia primă” din care va rezulta produsul finit. Nici o învățătură nu poate fi dată la o parte. Fiecare este o celulă primară asemeni celulelor din embrionul uman care prin creștere va fi o parte din chipul Domnului, nici una nu a fost pusă în sămânță fără să aibă un rost.

Unele sunt pentru a obține răbdare, altele pentru a obține bunătate, altele pentru a avea inimă curată, altele pentru a avea blândețe etc. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

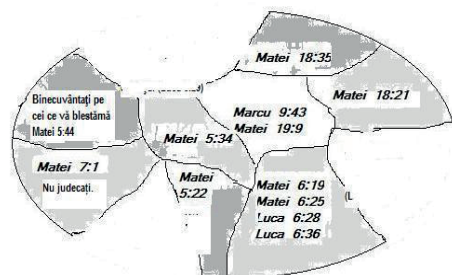
Fiecare învățătură contribuie cu partea ei la formarea chipului lui Hristos în noi. Duhul Sfânt nu v-a lăsa nici una la o parte și va lucra cu noi pe măsura creșterii noastre. Să înțelegem bine! Dumnezeu nu ne va lua în Împărăția Sa veșnică doar pe baza unei credințe mentale în jertfa Domnului, așa cum cred cei mai mulți, ci trebuie să ne naștem din nou, din El, și să creștem până la statura plinătății lui Hristos, așa cum este scris. (... până vom ajunge toți la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; Efeseni 4:13)

Să ne întrebăm ce s-ar întâmpla dacă vom fragmenta sămânța și scoatem din ea câteva învățături; ne mai naștem din Dumnezeu? Să ne închipuim ce s-ar putea întâmpla dacă am fragmenta o bucățică din sămânța biologică. Dacă am scoate celulele care corespund ficatului, inimii, sau creierului? Ar mai exista naștere?

Bine ar fi să înțelegem că dacă nu acceptăm domnia lui Hristos în toate lucrurile neprimind tot ce a zis El, sămânța nu va fi întreagă și nu va încolți. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

Dacă vom nesocoti doar o poruncă, Duhul nu va putea folosi acea învățătură pentru a întregi chipul Lui, în noi/roada Duhului. (Ținta poruncii/învățăturilor Evangheliei este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Dacă nu primim învățăturile Domnului cu privire la neîmpotrivire, judecată, lepădarea de sine, binecuvântare... sămânța nu va conține lucrurile necesare germinării vieții de sus. Dumnezeu înnoiește prin Duhul doar pe cei ce ascultă de El. (Suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El. Fapte 5:32; ...prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5)

Sămânța din care lipsesc o parte din informațiile genetice, o parte din învățăturile lui Hristos

Redăm mai jos câteva învățături care lipsesc din inima multora care spun că sunt „născuți din nou”:

1. Dați, dar, Cezarului ce este al Cezarului. (Luca 20:25)
2. Să nu te împotrivești celui ce-ți face rău... (Matei 5:39)
3. Vegheați să nu fie între voi nimeni... lumesc. (Evrei 12:16)

4. Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele. Căci este rușine pentru o femeie să vorbească în Biserică. (1 Corinteni 14:34, 35)

Verificare: Sunt și pentru tine aceste învățături prea de tot și nu le poți suferi? (Mulți... după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferi?” Ioan 6:60)

Trebuie să înțelegem că nu se va putea produce nașterea din nou, din Dumnezeu, dacă vom nesocoti legile Împărăției/Cuvântul lui Hristos care ne este sădit în inimă. (Primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21; ...voi pune legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16)

Nici o învățătură nu poate fi dată la o parte. Fiecare are rostul ei, nici una nu a fost dată la întâmplare. Unele sunt pentru a curăța/desțeleni pământul, cum ar fi: judecata, osândirea, pofta firii pământești, pofta ochilor... iar altele sunt pentru a obține îndelungă răbdare, bunătate, pace, dragoste...

În cele ce urmează vom evidenția câteva învățături ale Domnului, care ne vor

ajuta să eliminăm din viața noastră judecata, osândirea, pizma amară, defăimarea; și alte câteva învățături care vor aduce în noua viață, binecuvântarea, bucuria...

Vorbirea de rău/defăimarea este unul din lucrurile care sunt interzise cu desăvârșire în Împărăția lui Dumnezeu. Dacă privim la îngerii care sunt în prezența lui Dumnezeu, ei nu îndrăznesc să calce legea Împărăției cu privire la judecată și defăimare. Ei nu îndrăznesc să-l judece nici măcar pe Satana și să rostească o ocară la adresa lui. (Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului... n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre!” Iuda 1:9; Îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nici o judecată batjocoritoare împotriva lor. 2 Petru 2:11)

Putem observa că este în natura noastră să ne judecăm unii pe alții, să ne osândim și apoi să vorbim de rău pe cel judecat de noi. În categoria celor judecați intrând majoritatea oamenilor; de la cei din familie, până la cei care ne guvernează.

Mulți dintre noi se justifică astfel: Dar eu când vorbesc de rău pe cineva, spun numai adevărul. Însă Sfânta Scriptură ne interzice să vorbim de rău pe cineva. (Adu-le aminte să nu vorbească de rău pe nimeni. Tit 3:2)

Pentru a observa cât de mult suntem afectați de păcatul defăimării, trebuie să ne cercetăm pe noi înșine într-un mod amănunțit. Să ne verificăm câteva zile la rând, notând la sfârșitul fiecărei zile într-un carnețel persoanele pe care le-am vorbit de rău. Această cercetare ne va arăta unde ne aflăm. Mulți dintre noi, dacă vor fi sinceri cu ei înșiși vor fi surprinși să vadă că au o viață în care predomină gândirea și vorbirea de rău.

Trebuie să observăm că înainte să vorbim de rău pe cineva, facem mai multe lucruri care nu sunt așa sesizabile, însă dacă nu vom fi atenți la ele, acestea ne vor conduce inevitabil și la defăimare.

Înainte să vorbim pe cineva de rău, primul lucru pe care-l facem, este să-l judecăm, prin nesocotirea poruncii care ne spune să nu judecăm pe nimeni. (Nu judecați, și nu veți fi judecați. Luca 6:37) Al doilea lucru care vine după judecată este osânda, care vine prin nesocotirea unei alte porunci a Domnului. (Nu osândiți, ca să nu fiți osândiți. Luca 6:37) Un al treilea lucru este neiertarea. (Ierta-ți și vi se va ierta. Luca 6:37; Dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Coloseni 3:13)

Și apoi ca păcatul să fie cât mai complet, nesocotim și porunca Domnului cu privire la vorbirea de rău. (Feriți-vă să nu defăimați. Matei 18:10) Dacă ne vom cerceta cu sinceritate vom constata că majoritatea dintre noi, imediat ce găsim o ocazie, trâmbițeamă celorlalți pe cine au judecat și osândit. Vom transmite pizma noastră amară și altora, care la rândul lor o vor transmite mai departe, întinând astfel pe mulți. Însă: „Cine defaimă pe aproapele său este fără minte.” (Proverbe 11:12)

Pentru a putea moșteni Împărăția lui Dumnezeu, va trebui să renunțăm la acest păcat grav, să deșțelenim pământul, să-l scoatem din inimă, pentru că defăimătorii,

nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. (1 Corinteni 6:10)

Însă nu vom avea izbândă dacă nu vom renunța în primul rând la judecată, la osândire, dacă nu vom învăța să iertăm pe cei care ne greșesc. (Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Coloseni 3:13)

Pentru cel ce vrea să trăiască în Împărăția lui Dumnezeu, un alt lucru esențial pe care trebuie să-l facă, este să întrerupă prietenii cu cei care practică defăimarea, chiar dacă sunt frații din adunare. (Să n-aveți nici un fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate” totuși este... defăimător. 1 Corinteni 5:11, 13) Trebuie să facem aceasta pentru că acest păcat contaminează asemenea leproi. (Tovărășiile rele strică obiceiurile bune. 1 Corinteni 15:33; Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. 2 Corinteni 6:17)

Binecuvântarea este unul din lucrurile de sus pregătite de Dumnezeu ca să umblăm în ele. (Dacă ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

Binecuvântarea este opusul defăimării, binecuvântarea exclude defăimarea și viceversa, nu vom putea să le păstrăm pe amândouă. (Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei! Oare din aceeași vână a izvorului țâșnește și apă dulce și apă amară? Iacov 3:10, 11)

Pentru a binecuvânta va trebui să deșțelenim pământul de păcatul vorbirii de rău; să nu semănăm binecuvântarea între spinii defăimării. (Deșțeleniți-vă un ogor nou, și nu semănați între spini! Ieremia 4:3) Va trebui să ne lăsăm călăuziți de Duhul Sfânt și să păzim poruncile Domnului cu privire la binecuvântare. Iată câteva dintre ele:

1. Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina... (Matei 5:39- 41) Iertați și vi se va ierta. (Luca 6:37)

2. Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă. (Matei 5:43, 44) Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc. (Romani 12:14)

3. Binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați. (1 Petru 3:9)

Vom reuși să binecuvântăm în măsura în care ne vom lăsa de defăimare. Va trebui să renunțăm la mânie, să nu judecăm, să nu osândim, să nu ne împotrivim celui ce ne face rău, să fim dispuși ca celui ce ne ia cu sila ale noastre să i le lăsăm, să iertăm, și dacă îi este foame vrășmașului nostru să-i dăm să mănânce...

Atitudinea de a binecuvânta chiar și pe cel care te prigonește nu este în natura omului firesc, ea nu vine de la sine, ci numai prin păzirea Cuvântului lui Hristos. Această atitudine față de cei ce ne fac rău ține de dragostea care l-a mintea omului nu s-a urcat. Omul vechi nu va face niciodată acest lucru, pentru el fiind o nebunie.

Dacă ne vom cerceta cu sinceritate, mulți dintre noi vor constata că nu au învățat să vorbească de bine și că nu au binecuvântat (poate) niciodată pe cel ce le-a făcut rău. Vor constata că nu au păzit poruncile care privesc vorbirea de rău și

nici porunca binecuvântării. (Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă. Matei 5:43, 44)

Verifică-te: Binecuvântezi, sau defăimezi? Nu te înșela crezând că vei putea binecuvânta dacă încă te mâinii, încă judeci, osândești... Acestea îți vor aduce doar tulburare împreună cu vorbire de rău/defăimare, nu binecuvântare. (Iacov 3:16)

Puneți întrebarea la modul cel mai serios: Sămânța care s-a semănat în inima ta, este sămânța lui Dumnezeu? Ai primit poruncile/legile Domnului cu privire la defăimare/binecuvântare? Dacă le-ai primit, le păzești? Au adus rod? Verifică-te amănunțit timp de o săptămână-două și vei vedea unde te afli.

Cercetează-te cu atenție: Când vorbești de rău ești muștrat de Duhul Sfânt? Analizează-te dacă trăiești viața nouă la care ai fost chemat, pentru că mulți suntem chemați să binecuvântăm, dar așa puțini sunt cei ce o și fac. (Binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea. 1 Petru 3:9)

Dacă vorbești de rău guvernul, pe cei din politică, oamenii din sistemul de sănătate, vecinii și pe cei ce-ți fac rău într-un fel sau altul, înseamnă că lucrurile încă nu sau făcut noi, înseamnă că viața nouă nu a început! (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17, 18)

Trebuie să înțelegem că pentru omul născut de sus, din Dumnezeu, defăimarea sau orice alt păcat, sunt doar accidente, nu un mod de viață! (Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește. 1 Ioan 3:9)

Domnul Isus ne spune că numai dacă vom urî omul vechi, dacă vom abandona lucrurile vechi, atunci vom putea începe o viața nouă în Împărăția lui Dumnezeu și aceasta va fi *o viață de ucenicie/rob* al Lui. (Dacă vine cineva la Mine și nu urăște... chiar însăși viața sa, *nu poate fi ucenicul Meu*. Luca 14:26)

Domnul va intra cu noi Legământul cel Nou, numai atunci când renunțăm la voia proprie și acceptăm ca El să fie Stăpânul nostru, să ne supunem învățăturilor Lui. Din acest moment pornește viața nouă, o viață de ucenicie. Devenim ucenicii Lui din ziua când îl acceptăm în toate lucrurile ca Învățător și Domn.

Acesta este momentul când Dumnezeu își începe lucrarea de desăvârșire și o va duce la bun sfârșit numai dacă noi îi vom rămâne credincioși. (Sunt incredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi. Filipeni 1:6)

A fi ucenicul lui Hristos înseamnă să fii înscris în școala Lui, să înveți de la El lucrurile noi, de sus și să ți le însușești, fiindu-ți strict necesare pentru viața din Împărăție. Devenim ucenicii Lui din prima zi de școală, din prima zi din noua viață.

În școala lui Hristos, suntem robi lui Dumnezeu, îi suntem supuși în toate lucrurile, ca să ajungem la sfințirea noastră. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22) Nașterea din nou este începutul vieții de ucenic, iar rezultatul uceniciei și a lucrării lui Dumnezeu prin Duhul, este omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Întrebări pentru cercetare personală:

– Împlinesc condițiile necesare nașterii din nou, de sus? Am renunțat la lucrurile din lume când am intrat în legământ cu Domnul? Mai sunt plăcerile lumii în viața ta; televizorul lumii, mersul la mare, ...? (Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:15, 16)

– Am căutat Împărăția neprihănirii, a păcii și a dragostei ca pe o comoară, am venit la Ușa Împărăției, am auzit mesajul Lui și l-am acceptat/primit?

– Am primit tot Cuvântul care a fost sădit în inima mea, sau doar fragmente?
– Când am intrat în legământul cel nou, i-am spus că voi asculta și voi face tot ce a zis El? Am promis că voi păzi legile pe care le-a sădit în inima mea; acestea fiind legile neprihănirii, păcii și a dragostei? (Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu... un legământ nou; Voi pune legile Mele în mintea lor... Evrei 8:8, 10)

– M-am lepădat de mine însumi, m-am golit de mine, lăsând Cuvântul sădit în mine să lucreze? (Luca 9:23) Sau s-a semănat între spini? (Ieremia 4:3)

– Este El Domnul vieții mele, sau sunt doar la stadiul de ai zice Doamne, Doamne, fără să fac tot ce spune El?

– Este vreo învățătură a Domnului pe care să o nesocotesc? (verifică-te cu: Matei 12:36; Matei 18:9, 10; Tit 3:2; Matei 5:38-48; Luca 9:23; Luca 14:26)

– Este vreo poruncă cu care să nu fiu de acord? (verifică-te cu Ioan 13:13-17; Marcu 10:11, 12; Matei 19:9; Matei 22:21)

– Îndeplinesc condiția necesară pentru a fi ucenicul Domnului? (Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26, 27)

Te rugăm, așa cum stai, singur cu tine însuși, să te verifici în ce situație te afli în acest moment? De aceasta va depinde veșnicia ta!!

Este bine să ne cercetăm fiecare în lumina Cuvântului și să ne întrebăm ce fel de legământ/naștere din nou am avut. Se văd rezultate? Este chipul lui Dumnezeu în noi? Lucrăm conștient pentru a ne asemena tot mai mult cu Domnul? Se văd roadele lucrării Duhului? Ești prigonit/ai necazuri din pricina neprihănirii?

Ai căutat Împărăția neprihănirii, a păcii și a dragostei ca pe o comoară, și te regăsești printre cei care au părăsit lucrurile din lume? Verifică-te: ești supus autorităților rânduite de Dumnezeu, eviți plata taxelor, iubești lucrurile din lume, practici binecuvântarea, sau defăimarea?

Dacă încă nu ai căutat neprihănirea ca pe o comoară, începe de acum. Apoi lasă-l pe Dumnezeu să-ți conducă pașii într-o adunare curată ca să poți crește sănătos spre desăvârșire! (Fuși de poftele tinereții, și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată. 2 Timotei 2:22)

De același autor:

BISERICA - TRUPUL LUI HRISTOS

HAINA DE NUNTĂ

Poți comanda și le vei primi gratuit!

Înscrie-te și participă la studiul Scripturii, pe teme:

Nașterea din nou; Frica de Domnul; Rода Duhului;
Viața nouă din Împărăție; Biserica - Trupul lui Hristos;

Această broșură se distribuie gratuit.

Dacă crezi că această broșură poate aduce o trezire, te rugăm
participă și tu în lucrarea de distribuire. Ne poți contacta la:

tel. 0744.574.711; sau prin e-mail: petruloga@centru-crestin.ro

Scriptura ne spune că la un moment dat, în veșnicie, Dumnezeu a avut un plan în care a prevăzut crearea unor ființe care să aibă trăsăturile Sale/să aibă chipul și asemănarea Sa. (Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:27)

Scopul creației a fost ca omul să trăiască în comuniune cu Dumnezeu, după legile care guvernează în Împărăția Sa. Însă omul s-a lăsat înșelat de Satan și prin urmare s-a despărțit de Dumnezeu, pierzând asemănarea/chipul Său. (Voi erați morți în păcatele... Efeseni 2:1)

Cuvântul ne arată că încă înainte să întemeieze lumea, Dumnezeu a prevăzut posibilitatea căderii și a avut pregătită o soluție pentru restaurarea și desăvârșirea omului. (În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană. Efeseni 1:4)